

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ח חֲשׁוֹן:

סֵדֶר לְקוּפְיֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

"עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ", שְׁהַצְדִּיק עוֹשֶׂה הַדְּבָר וְכוּ' כַּנ"ל. וְכִשְׁהַלְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ בָּא מְלַמְעָלָה, עֵדִין הוּא חֶסֶר תְּקוּן, כִּי עֵדִין צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת הַטּוֹב מִן הַתְּרָגוּם. וְזֶהוּ סוּד כְּוִנַּת מִילָה, כְּמוֹ שְׂמוּבָא בַּמְדָּרָשׁ (בְּרֵאשִׁית פְּרָשָׁה י"א) שְׂאֵלַת הַמִּינִין עַל מְצוֹת מִילָה: אֵיךְ יִבְרָא הַקָּדוֹשׁ-שׁ-בְּרוּךְ-הוּא דְבָר הַמְּחַסֵּר תְּקוּן? אֵיךְ הוּא עַל כְּוִנָּה זוֹ, הֵינּוּ כַּנ"ל, שְׁהַלְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ, שְׁהוּא בְּחִינַת תְּקוּן הַבְּרִית הַבָּא מְלַמְעָלָה, הוּא עֵדִין חֶסֶר תְּקוּן, וְעַקֵּר תְּקוּנוֹ לְמַטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם עַל-יְדֵי שְׂאָנוּ מֵעֲלִין הַטּוֹב שְׁבַתְרָגוּם וּמְשִׁימִין אֶת הַלְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ, כִּי עַקֵּר הַתְּקוּן שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים נִשְׁלָם לְמַטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם דִּיקָא, שְׂזֵהוּ בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עַל-יְדֵי תְרָגוּם, שְׂאֵף-עַל-פִּי שְׁהַלְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ בָּא מְלַמְעָלָה, אֵף-עַל-פִּי כֵּן אִין לוֹ שְׁלֵמוֹת כִּי אִם עַל-יְדֵי לְשׁוֹן תְּרָגוּם, שְׁהוּא בְּחִינַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דִּהֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׂמִבְרָרִין הַטּוֹב שְׁבַתְרָגוּם, הַטּוֹב שְׂבַעֵץ הַדַּעַת, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא נִשְׁלָם הַלְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ.

וְזֶהוּ בְּחִינַת מַה שְׂמִבְרָר שָׁם בַּמְדָּרָשׁ, הַתְּרוּץ עַל שְׂאֵלַת הַמִּינִין הַנ"ל בְּעֵנִין מְצוֹת מִילָה: אֵיךְ יִבְרָא הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַסֵּר תְּקוּן כַּנ"ל, שְׂהַשִּׁיבוּ שָׁם: כָּל דְּבָר צָרִיךְ תְּקוּן: הַתְּרָמוּסִין צָרִיכִין לְבַשֵּׁל וְכוּ', אֵף הָאָדָם צָרִיךְ תְּקוּן וְכוּ', עֵינִין שָׁם; הֵינּוּ כַּנ"ל, שְׁהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ בָּרָא כָּל הַבְּרִיאָה בְּשִׁבִיל הָאָדָם הַבֶּעַל-בְּחִירָה, שְׁהוּא דִּיקָא יִתְקַן כָּל הַדְּבָרִים עַל-יְדֵי בְרוּר הַטּוֹב שְׂבַעֵץ הַדַּעַת, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה מְשִׁלִּים וּמְתַקְּנִים כָּל הַדְּבָרִים שְׂבַעֵעוֹלָם. וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְתַקֵּן תְּקוּן הַמִּילָה, בְּחִינַת תְּקוּן הַבְּרִית, בְּזֶה

זֶהוּ חֻק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקמו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

העולם דיקא, שזהו בחינת שלמות לשון הקדש על ידי תרגום דיקא, שהלשון הקדש הבא מלמעלה אין לו שלמות כשוא מלמעלה, כי אם על ידי שאנחנו משלימין אותו על ידי שמבררין הטוב שבתרגום, שאז דיקא נשלם הלשון הקדש כנ"ל.

וזהו: חש"מ"ל - חש מל, בחינת מילה; ו"מל" גימטריא שבעים - בחינות מדורה של שבועין כוכבין הנ"ל, שנתמלל ונחתך ונתבטל על ידי מצות מילה, שהוא בחינת תקון הברית כנ"ל - עין בכונות והבן:

ולהעלות הטוב מן התרגום, הוא על ידי תקון השגגות, שצריך לתקן כל מה שחטא בשוגג, והבן (ע"י

תהלים ז' שגיון לדוד ופי' התרגום תרגומא דאודיתא לדוד וכו'):

ומי שיש לו שלמות לשון הקדש, יודע לפשר חלמין שבתרדמה כמו יוסף, כמבאר שם. כי החלומות הם כפי המאכלים שאוכל, כמובא, כי בכל דבר יש אותיות כנ"ל, וכששוכב וישן, עולים האדים מהמאכלים שאכל ועולים להמה, ונצטרפין האותיות שיש בהם, ומזה נעשה החלום. נמצא כשאדם אוכל, אם היה אוכל הכף השני קדם הראשון, היה מתראה לו חלום אחר, כי בכל דבר יש אותיות אחרים; ואלו היה אוכל זה הכף תחלה, היו נצטרפין האותיות בצרופים אחרים והיה מתראה לו חלום אחר. ומי שיש לו שלמות לשון הקדש, הוא יודע האותיות שיש בכל דבר כנ"ל, על-כן הוא יכול לפשר חלמין כנ"ל. והבן היטב איך עתה מבאר היטב ענין פתרון חלומות על ידי שלמות לשון הקדש, על ידי מה שכתב שם אחר-כך, שעל ידי שלמות לשון הקדש מאירין ההתנוצצות האותיות שיש בכל דבר, כי על ידי ההתנוצצות האותיות שיש בכל המאכלים שמהם החלומות, על-

יְדִי-זֶה הַצְּדִיק בְּחִינַת יוֹסֵף יוֹדֵעַ לְפָשֶׁר חֶלְמֵי שְׁבַת-רֵדְמָה כַּנִּלְ: (זֶה מִלְּחֵנוּ מִזֶּה הַמִּלְחָמָה מִכְּתוּבֵי רַצְנוּ ז"ל בְּעֵלְמוֹ):
"יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקֹּדֶשׁ וְכו'. גְּדֹל יְקָר הָעֶרְךָ מִלְּשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ – שָׁבוּ
 נִבְרָא הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה:
 "לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה, כִּי מֵאִישׁ" – לְשׁוֹן נוֹפֵל עַל לְשׁוֹן, מִכָּאֵן
 שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם בְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, כִּי הָאִשָּׁה הוּא בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
 שֶׁבָּה נִבְרָא הָעוֹלָם. וְזֵהוּ: "חַוָּה" – לְשׁוֹן דְּבוּר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְלִילָה
 לְלִילָה יַחַוָּה דָּעַת". וְזֵה בְּחִינַת: "לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה", כִּי הַדְּבוּר
 נִקְרָא 'זֹאת', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם", וְעַל-יְדֵי
 לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ רוֹמְמָנוּ מְכֹל הַלְשׁוֹנוֹת. וְזֵה בְּחִינַת: לְשׁוֹן נוֹפֵל עַל
 לְשׁוֹן – כֹּל הַלְשׁוֹנוֹת נוֹפְלִים עַל-יְדֵי לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְאִין... עַד כָּאֵן
 מִצָּאֵנוּ: [פֶּרֶק אַ תְּנִינָא דְסִפְרָא דְצְנִיעוּתָא מִבְּאָר לְעִיל בְּהַתּוֹרָה אָמַר אֵל הַכְּהֻנִּים סִימָן

ב

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

יז מה שקשה להעולם על מה שצריך לנסע להצדיק לשמע מפיו
 הלא אפשר לעיין בספרים דברי מוסר. אך יש חלוק גדול כי מי
 ששומע מפי הצדיק בעצמו מקבל דבור לשון-הקודש בשלמות
 דחינו ביראה. ועל-ידי-זו זוכה לבלט ולהכניע רע הכולל שהוא
 תאות נאוף עד שזוכה לתקון הברית שהוא תקון הכלל והכל תלוי
 בו תקון כל התאות והמדות. וזהו דוקא על-ידי שמקבל מפיו
 הקדוש בעצמו דיקא. אבל מי ששומע מפי אחר ששמע ממנו
 מכל-שכן ששומע מפי ששמע מפי השומע הוא רחוק מזה
 השלמות כי יורד בכל פעם מדרגא לדרגא. ומכל שכן בין השומע
 מפי הצדיק למעין בספר הוא חלוק גדול ביותר כי ספר הוא רק
 לזכרון והזכרון הוא בכח המדמה. על כן הספר הוא בחינה אחרת

מִמֶּשׁ וְאִין לֹא כָּל מַעֲלַת הַשׁוֹמֵעַ מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בְּעֲצֻמוֹ:

יח כְּשֶׁרוֹצִים הַצְּדִיקִים לְשִׁמֵּעַ אִיזָה דְבַר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הֵם עוֹשִׂים תְּחִלָּה אֶת הַדְּבַר וּבֹנִים אוֹתוֹ עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים וְאַחֲר־כֵּן זֹכִים לְשִׁמֵּעַ דְּבוּרֵי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְזֶהוּ בְּחִינַת: "עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמֵּעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ" (תהלים ק"ג כ) כִּי הֵם עוֹשִׂים תְּחִלָּה אֶת הַדְּבַר וְאַחֲר־כֵּן שׁוֹמְעִים אוֹתוֹ הַדְּבַר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי בְּזֶה הַדְּבַר מְדַבֵּר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִמָּם. וְכִשֶּׁהַצְּדִיק שׁוֹמֵעַ הַדְּבַר שֶׁל תּוֹרַה מִפִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ לְהַדְּבַר שְׁלֵמוֹת כִּי שְׁלֵמוֹת הַדְּבַר תְּלוּיָה בִּירְאָה וִירְאָה תְּלוּיָה בְּאוֹדְנִין וְכוּ'. וְזֶהוּ: "ה' שָׁמַעְתִּי שְׁמִיעָךְ יְרֵאתִי" (חבקוק ג' ב) כְּשֶׁהַשְּׁמִיעָה מִפִּי הַצְּדִיק בְּעֲצֻמוֹ שְׁשׁוֹמֵעַ מִפִּיךָ בְּנִ"ל וְזֶהוּ 'שְׁמִיעָךְ' שְׁשׁוֹמֵעַ מִמֶּךָ אֲזִי 'יְרֵאתִי'. כִּי עַקֵּר הִירְאָה תְּלוּיָה בְּאוֹדְנִין וְאֲזִי יֵשׁ שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן־הַקָּדֹשׁ הַזֶּה בְּנִ"ל:

יט הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בָּרָא כָּל הַבְּרִיאָה בְּשִׁבִיל הָאָדָם הַבֶּעַל בְּחִירָה. שְׁהוּא דִּיקָא יִתְקַן כָּל הַדְּבָרִים עַל־יְדֵי בְּרוּר הַטּוֹב שְׁבַעֵין הַדַּעַת. שְׁעַל־יְדֵי־זֶה מְשָׁלִים וּמְתַקֵּן כָּל הַדְּבָרִים שְׁבַעֵוֹלָם. וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְתַקֵּן תְּקוּן הַמִּילָה בְּחִינַת תְּקוּן הַבְּרִית בְּזֶה הָעוֹלָם דִּיקָא שְׁזֶהוּ בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן־הַקָּדֹשׁ עַל־יְדֵי שְׁמִבְּרִין הַטּוֹב שְׁבַתְּרָגוּם. כִּי הַלְּשׁוֹן־הַקָּדֹשׁ כְּשֶׁבָּא מְלַמֵּלָה עֲדִין הוּא חֶסֶד תְּקוּן וְאִין לֹא שְׁלֵמוֹת כִּי אִם עַל־יְדֵי שְׁאַנְחָנוּ מְשָׁלִימִין אוֹתוֹ עַל־יְדֵי בְּרוּר הַתְּרָגוּם שְׁאֵז דִּיקָא נְשָׁלָם הַלְּשׁוֹן־הַקָּדֹשׁ:

כ וְלִהְעֵלוֹת הַטּוֹב מִן הַתְּרָגוּם הוּא עַל־יְדֵי שְׁמְתַקֵּן כָּל הַחֲטָאִים שְׁעֲשֵׂה בְּשׁוּגַג שְׁעַל־יְדֵי־זֶה זֹכָה לְשְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן־הַקָּדֹשׁ. כִּי הַשׁוּגַג בְּחִינַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע וְכוּ' מַעֲשֵׂהוּ רַע וְכוּנְתוֹ טוֹב:

סֵדֶר הַיַּיִן מִזְמַר "וְהַיַּיִן"

קו (ג) וְסִפֵּר לִי רַבִּי שְׁמַעוֹן הַנִּ"ל שֶׁתְּכַף אַחַר שְׁכֶסֶה רַבְּנוּ זְכָרוֹנוּ

לְבָרְכָה פְּנֵי הַכֶּלֶה בְּיוֹם הַתְּנַתּוֹ הַלֵּךְ מִיַּד וְקָרָא כַּמָּה בְּנֵי הַנְּעוּרִים,
 וְדִבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בִּיחִידוּת, וְנָסָה אוֹתָם בְּחֻכְמָתוֹ הַיְכֵן הֵם
 עוֹמְדִים.

וְאַחֲר־כֵּן קָרָא אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ גַּם־כֵּן בְּחֻכְמָה
 כְּאֵלוֹ הוּא רוֹצֵה חֵם וְשָׁלוֹם הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן עָמַד
 מִשְׁתוֹמֵם וְלֹא הִשִּׁיב לוֹ כִּי הוּא לֹא חָפִץ בְּאֵלֶּה. עָנָה רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
 לְבָרְכָה וְאָמַר אֱלֹיוּ וְכִי אֵין אַתָּה בֶּן אָדָם מְדוּעַ אֵינְךָ חָפִץ בְּאֵלוֹ
 הַדְּבָרִים שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה. הִשִּׁיב לוֹ אָנִי אִישׁ תָּם וְחָפִץ בְּתַמִּימוּת.
 עָנָה רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה וְאָמַר לוֹ כְּפִי הַנִּרְאֶה שִׁיְהִיָּה הַפְּרוּת גְּדוֹל
 בִּינֵינוּ וְאָמַר לוֹ בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ סָע הָאֵט אַפָּנִים אֲזוּ מִיר וְוַעֲלָן זִיד
 קַעֲנָעוּ.

אַחֲר־כֵּן סִפֵּר לוֹ רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה שֶׁדִּבֵּר עִם אֵלוֹ בְּנֵי הַנְּעוּרִים
 וְנָסָה וּבָחַן אוֹתָם וְהֵנִיחַ הֵם רְחוּקִים מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְאֹד, אַף גַּם
 הֵם פְּגוּמִים וּבִעֲלֵי עֲבָרָה רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וְתַכְף הָלַךְ רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה עִם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל הַשְּׂדָה וְדִבְרוּ
 יַחַד הִרְבֵּה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּהַשְׁתַּוְּקוּת גְּדוֹל, וְדִבֵּר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
 לְבָרְכָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן דְּבָרֵי הַתְּעוּרָרוּת הַרְבֵּה שֶׁאֵין שׁוֹם תְּכֵלִית
 בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי־אֵם לְפָרֵשׁ מִתְאַוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט אָנֹכִי שֶׁהַיּוֹם יוֹם חֲפָתִי וּמוֹחֲלִין לִי כָּל הָעוֹזְנוֹת,
 בְּוַדָּאִי אָנִי צָרִיד לְפִשְׁפִּישׁ בְּמַעֲשֵׂי הַרְבֵּה וְכִיּוֹצֵא בְּאֵלֶּה הַדְּבָרִים
 דִּבֵּר עִמּוֹ הַרְבֵּה. וְהָלְכוּ יַחַד וְדִבְרוּ מִזֶּה עַד הַחֲפָתָה.

אֲשֶׁרֵי הַזִּזְכָּה בְּיוֹם חֲפָתוֹ לְחֹשֵׁב עַל הַתְּכֵלִית בְּאֵמֶת.

וּמֵאֲזוּ וְהִלָּאָה נִתְקַשֵּׁר רַבִּי שְׁמַעוֹן עִם רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה וְהוּא
 זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה דִּבֵּר עִמּוֹ הִרְבֵּה בְּהַתְּעוּרָרוּת גְּדוֹל, וְהָיָה מְדַבֵּר עַל
 לְבוֹ שִׁיעֲשֵׂה כְּמוֹתוֹ לְפָרֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הָעוֹלָם לְגַמְרֵי וּלְהַתְיַגֵּעַ וּלְטַרְח

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקן ✧ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִיכָרֹן לְ"צִדִּיק צַדִּיק מִקֻּוֹה שִׁדְדָה צִדְדָה מִסִּפְרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" ✧
✧ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

וְלַעֲסֹק רַק בְּעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרֵךְ. אֲבָל רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר לוֹ אַתֶּם בּוֹדְאֵי
תִּזְכּוּ לְהִיּוֹת צְדִיק מִפְּרָסָם וְאֲנִי חָפִץ לְהִיּוֹת מְשִׁימֵשׁ אֶצְלָכֶם תָּמִיד
וְכֵן הָיָה. אֲבָל גַּם רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה אִישׁ כָּשֶׁר מְפָלֵג בְּמַעֲלָה, כִּי
שְׁמַעְתִּי מִפִּי רַבְּנֵי זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה בְּעֶצְמוֹ לְפָנָי כַּמָּה שָׁנִים, שֶׁרַבִּי
שְׁמַעוֹן כָּבַר שָׁבַר כָּל הַמִּדּוֹת רָעוֹת לְגַמְרֵי:

קז (ד) וְסִפֵּר רַבִּי שְׁמַעוֹן שֶׁפַּעַם אַחַת אַחַר שֶׁנֶּעֱשָׂה מִפְּרָסָם נָסַע
עִם רַבְּנֵי זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה דֶּרֶךְ כְּפָר אוֹסִיאֲטִין, שֶׁשָּׁם יָגַע רַבְּנֵי
זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה בְּעִבּוּדְתוֹ הַגְּדוּלָה בְּבֵית חוּתְנֹנוֹ, שֶׁהָיָה דֶּרֶךְ שָׁם,
וְנָסַע עִמּוֹ דֶּרֶךְ הַשָּׂדוֹת וְכִיּוֹצֵא, וְהָיָה רַבְּנֵי זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה מִתְנַעֲנֵעַ
מְאֹד וְאָמַר כַּמָּה הָיָה טוֹב לְפָנָי בְּכָאֵן כִּי בְּכָל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה
הִרְגַּשְׁתִּי טַעַם גִּזְעָדָן. כִּי שָׁם בְּאֵלוֹ הַדְּרָכִים הָיָה רָגִיל לִילֵךְ
וְלִהְתְּבוֹדֵד וְהָיָה מֵצַר וּמִתְנַעֲנֵעַ מְאֹד וְאָמַר הֲלֹא כָּאֵן הָיָה טוֹב
לְפָנָי מְאֹד, וְלָמָּה לִי הַפְּרָסוֹם שֶׁל עֲכָשׁוֹ. גַּם עוֹד פַּעַם אַחַת סִפֵּר
בְּפָנָי שֶׁבְּהִיּוֹתוֹ בִּימֵי נְעוּרָיו כְּשֶׁהָיָה מִתְבוֹדֵד בְּאִיזָה מְקוֹם בִּיעַר
אוֹ בַּשָּׂדֶה כְּשֶׁחָזַר מִשָּׁם הָיָה כָּל הָעוֹלָם חָדָשׁ בְּעֵינָיו וְנִדְמָה לוֹ
כְּאִלוֹ הוּא עוֹלָם אַחַר לְגַמְרֵי, וְלֹא הָיָה הָעוֹלָם נִרְאָה בְּעֵינָיו כְּלָל
כְּאִשֶׁר מִקֶּדֶם:

סֵדֶר הָאֲלֹהִים-בֵּית הַיְיָמִי:

כ. לְפַעַמִּים נִגְזַר עַל הָאָדָם, שֶׁיִּכְלֶה זֶרְעוֹ. וְכִשְׁנִמְסַר בְּיַד שׁוֹנְאָיו,
עַל-יְדֵי זֶה נִתְבַּטַּל הַגְּזֵרָה שֶׁל כְּלִית זֶרְעוֹ. לֹא. מִי שֶׁמְרַחֵק אֶת
הָאָדָם מִעִבּוּדַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי זֶה יָבוֹא מִמֶּנּוּ זֶרַע, שֶׁיִּצְעֲרוּ
לְזֶרְעוֹ שֶׁל הַמְּרַחֵק. כז. מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ לְמַחֹת בְּרָשָׁעִים וְלֹא מַחָה,
כְּאִלוֹ הוּא עוֹשֶׂה הָרַע. כח. הַמְּחַזֵּק בַּמַּחֲלָקָה, עוֹבֵר בְּלֹא וְרָאוּי
לְהִצְטָרַע. כד. הַחוֹלֵק עַל מַלְכוּת בֵּית-דָּוִד, רָאוּי לְהַכְיִשׁוֹ נְחָשׁ. לה.
עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה יָכוֹל לַעֲמֹד בְּקִשְׁרֵי הַמַּלְחָמָה. לו. צָרִיךְ

להתחזק נגד השונאים ולהעריך עמיהם מלחמה בתחבולה, והקדוש-ברוך-הוא יעשה הטוב בעיניו. לו. למחלקת סגלה לומר: "ויקרא אסא אל ה'" עד "אנוש" (בדברי-הימים ב יד, י), לח. מי שאין בטחונו באלקיו, על-ידי זה באים מלחמות ומריבות. לט. על-ידי למוד תורה נופל פחד על האמות, שלא ילחמו עם ישראל. ק. למחלקת תאמר: "ויאמר ה' אלקי אבותינו" עד "כי עליך עינינו" מה שאמר יהושפט. קא. בשעת מלחמה צריך להכין כלי מלחמה כנהוג, והקדוש-ברוך-הוא יעשה מה שברצונו, ואין לסמוך על הנם. קב. הקובע מקום לתפלתו, אויביו נופלים תחתיו. קג. אין להתפלל על שום אדם שימות אפלו על מין, כי יותר טוב להרג אותם בידי אדם ולא בידי שמים. קד. אל תתגרה ברשע; כל שכן ברשע שהשעה משחקת לו. קה. מתר שלא להודות על האמת ולחלק עליו, כדי דלא לטעי כלי עלמא בתרה. קו. בעוון שנאת-חנם מריבה רבה בתוך ביתו. קז. חרב ובזה רבה בא בעוון ענוי הדין ועוות וקלקול הדין ובטול תורה. קח. אשה נדה דפסקה בין תרי, אם סוף נדה היא, עושה מריבה ביניהם. קט. הנרדף שמפיים את הרודף, על-ידי זה נתעורר דין על הרודף. קי. המפרנס את שונאיו, על-ידי זה נדון השונא בדין שרפה.

חלק שני א. על-ידי שהזברים על הצדיק, על-ידי זה נתגבר הפילוסופיא בעולם וכן להפך. ב. יש מפרסמים שעקר הפרסום שלהם נעשה על-ידי המחלקת. ג. על-ידי המחלקת נופל לתאות נאוף.

סדר שיחות הר"ן היומני:

לא ראוי להזדרז להתפלל תמיד בבקר השכם בכל מה שיוכל כי

זֶזְק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקנב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

לפי גדל מעלת התפלה שיקרה מעלתה מאד מאד, מי יודע אם יזכה אחר-כך להתפלל, על-כן כל מה שיוכל להקדים עצמו ראוי לו לזרו מאד ולהקדים:

לב צריך לחזק את עצמו באמונה ולבלי לכנס בחקירות כלל ולבלי לעיין כלל בספרים של מחקרים רק להאמין בהשם יתברך באמונה לבד בלי שום חקירות כלל ואף-על-פי שנדמה לנו שההמון עם הם רחוקים מחקירות ואינם מחקרים כלל, אף-על-פי-כן באמת כלם הם מערבים בחקירות כי כל אחד ואחד יש לו חקירות ואפלו קטנים באים על מחשבתם חקירות ובלבולים אבל באמת צריך כל אחד ואחד לזהר מאד להרחיק החקירות מלבו ולהשליכם מלבו לגמרי לבלי להיות חם ושלום, שום חקרן כלל, רק להאמין בה' ובצדיקים אמתיים באמונה לבד בלי שום חקירות כלל כי כבר זכינו לקבל תורתנו הקדושה על-ידי משה רבנו עליו השלום, וכבר היה לנו צדיקים רבים גדולים ונוראים בכל דור ודור וראוי לנו לסמוך עליהם בלי שום חקירות, ולילך בעקבותם להאמין בהשם יתברך בפשיטות ולקיים תורתו ומצוותיו כאשר מסרו לנו אבותינו הקדושים:

וכשאדם הולך בתמימות באמונה לבד בלי שום חקירות יכול לזכות שייעזר לו השם יתברך שיבוא לבחינת רצון שהוא למעלה מחכמה כי באמת חכמה דקדושה הוא למעלה מאמונה, אבל אף-על-פי-כן אנו צריכים לבלי לילך בחכמות וחקירות רק באמונה לבד כי אמונה הוא דבר חזק מאד, ואזי כשהולך באמונה לבד בלי חקירות וחכמות אזי זוכה לבוא לבחינת רצון שהוא למעלה אפלו מחכמה דהינו שיזכה שיהיה לו רצון מפלג חזק מאד אליו יתברך בהשתוקקות נמרץ מאד עד שלא ידע מה

לַעֲשׂוֹת כָּל מַגְדֵּל הַהִשְׁתַּוְקָוֹת וַיִּצְעַק וְכוּ' אִךְ יֵשׁ חֶקְרָן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ לֵב בְּנֵי אָדָם דְּהֵינּוּ הַבֵּעַל דְּבָר שֶׁהוּא מִכְּנִים חֶקִירוֹת בְּלֵב הָאָדָם וְצָרִיכִין לְהַכְנִיעוֹ וּלְגַרְשׁוֹ, לְגַרְשׁ מִלְּבוֹ כָּל הַחֶקִירוֹת וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה כַּנִּזְכָּר לְעִיל:

וְדַע כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מִכְּנִיסִים כְּפִירוֹת בְּאָדָם וַיֵּשׁ שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֲשָׁבוֹת עַל הָאַמוּנָה מִחֲמַת שְׁלֵא נוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה כְּרֵאוֹי וַיֵּשׁ שֶׁהוֹסִיפוּ עַל זֶה מַעֲשִׂיהֶם הִרְעִים שֶׁעָשׂוּ בְּעֲצָמָם כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְזִיקִים וּפּוֹגְמִים אֶת הָאַמוּנָה כַּנִּזְכָּר וְלָזֶה צָרִיכִין בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבָּר, שְׂמִי שֵׁיֵשׁ לוֹ חֶקִירוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת אֱלוֹהִים וְשָׁלוֹם, רֵאוֹי לוֹ לְהַתְּבַיֵּשׁ מְאֹד עַל אֲשֶׁר נוֹלַד בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּזֶה אוֹ שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלוֹ שְׂבָא לָזֶה שִׁיבּוֹאוֹ לוֹ מִחֲשָׁבוֹת כַּנִּזְכָּר אַמוּנָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה "וְכָבוֹד ה' מָלֵא אֶת כָּל הָאָרֶץ" (בַּמִּדְבָּר י"ד-כא) כִּי "מָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" (יִשְׁעִיָּה ו-ג) וְעָלְיוּ בָּאִים מִחֲשָׁבוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, לְגַרְשׁוֹ וּלְעַקְרוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, מֵאֱלֹקִים חַיִּים אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה שְׁמוֹ וְאִין צָרִיךְ לְבָאֵר גְּדֹל הַבּוֹשָׁה שְׂרֵאוֹי שִׁיחִיָּה לוֹ כְּשֶׂבָאִים עָלְיוֹ מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ חֵם וְשָׁלוֹם וְעַל-יַדֵּי בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבָּר עַל יַדֵּי זֶה מְגַרְשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחֶקִירוֹת וְהַמִּחֲשָׁבוֹת הַנִּזְכָּר:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(לא) אם מנהג המקום לשלשל הכהנים טלית על פניהם אפילו יש בפניו ובידיו כמה מומין ישא את כפיו: הגה ודוקא אם היו ידיו בפנים מן הטלית אבל אם הם מבחוץ לא מהני הטלית לידיו: (לב) היו ידיו צבועות אסטים ופואה (אסטים ופואה פי' מיני צבעים) לא ישא את כפיו מפני שהעם מסתכלין בהם ואם רוב העיר מלאכתן בכך ישא את כפיו וכן אם הוא דש בעירו ישא את כפיו: (לג) מי שאינו יודע לחתוך האותיות כגון שאומר לאלפין עייני"ן ולעייני"ן אלפיי"ן

וכיוצא בזה לא ישא את כפיו: (לד) קטן שלא הביא שתי שערות אינו נושא את כפיו בפני עצמו כלל אבל עם כהנים שהם גדולים נושא ללמוד ולהתחנך ומי שהביא שתי שערות נושא את כפיו אפילו בפני עצמו ומיהו דוקא באקראי בעלמא ולא בקביעות עד שיתמלא זקנו שאז יכול לישא כפיו אפילו יחידי בקבע וכל שהגיע לשנים שראוי להתמלאות זקנו אף על פי שלא נתמלא קרינן ביה נתמלא זקנו (ועיין לעיל סימן נ"ג סעיף ח'): (לה) כהן שהרג את הנפש אפילו בשוגג לא ישא את כפיו אפילו עשה תשובה: הגה ויש אומרים דאם עשה תשובה נושא כפיו ויש להקל על בעלי תשובה שלא לנעול דלת בפניהם והכי נהוג (טור ורש"י והרבה פוסקים אגור וב"י): (לו) מל תינוק ומת נושא את כפיו ואם העם מרננים אחריו שהוא שופך דמים כיון שלא נתברר הדבר ישא את כפיו: (לז) מומר לעבודת אלילים לא ישא את כפיו ויש אומרים שאם עשה תשובה נושא כפיו (וכן עיקר) ואם נאנס לדברי הכל נושא כפיו: (לח) שתה רביעית יין בבת אחת לא ישא את כפיו שתאו בשני פעמים או שנתן לתוכו מעט מים מותר ואם שתה יותר מרביעית אע"פ שהוא מזוג ואפילו שתאו בכמה פעמים לא ישא את כפיו עד שיסיר יינו מעליו: (לט) לא היו בו מהדברים המונעים נשיאת כפים אף על פי שאינו מדקדק במצות וכל העם מרננים אחריו נושא את כפיו (שאיין שאר עבירות מונעין נשיאת כפים): (מ) כהן שנשא גרושה לא ישא כפיו ואין נוהגין בו קדושה אפילו לקרות בתורה ראשון ואפילו גירשה או מתה פסול עד שידור הנאה על דעת רבים מהנשים שהוא אסור בהם: (מא) נטמא למת שאינו משבעה מתי מצוה פסול מן הדוכן וכל מעלות הכהונה עד שישוב ויקבל שלא יטמא עוד למתים. (ויש אומרים דמי שיש לו בת שהמירה לעבודת כוכבים או

שזנתה אין מחייבין עוד לקדשו כי אביה היא מחללת) (מרדכי פרק נגמר הדין):
 (מז) החלל אינו נושא את כפיו: (מג) אחר שבעת ימי אבלות
 נושא כפיו ובתוך שבעת ימי אבלות יצא מבית הכנסת בשעה
 שקורא כהנים: הגה ויש אומרים דכל זמן האבלות אפילו עד י"ב חדש על
 אביו ועל אמו אינו נושא את כפיו (מרדכי סוף פרק הקורא עומד והגהות מיימוני)
 וכן נוהגין מדינות אלו:

סדר לקוטי תפלות היומי:

שפ: וזכנו אבינו אב הרחמן, "ה' אלקים אמת", והיה בעזרנו
 שנזכה ברחמיך העצומים לאמת ואמונה חוסה עלי ברחמיך
 הרבים והצל אותי מכל מיני כפירות ומכל מיני פגם אמונה, שלא
 יעלה בלבי שום הרחור ושום קשיא ושום עקמימיות שבלב עליך
 ותברך, ועל הנהגותיך, ועל צדיקיך האמתים, ועל כשרי הדור
 האמתים, ועל כל ספרי תורתך הקדושים והטהורים, ועל כל
 הדברים שבקדשה רק אזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתים,
 ובתורתך הקדושה ובכלליות עמך ישראל הקדוש, באמונה שלמה
 באמת בלי שום בלבול ונטיה כלל ולא יעלה על דעתי שום הרחור
 עליהם כלל ואזכה לעבד אותך תמיד באמת ובאמונה שלמה, עד
 שאזכה שיתגלה לי השגת אלהותך וידיעת רוממותך ותברך
 ואזכה לחזות באור פני ה', "לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו" ויקים
 בי מקרא שכתוב: "ומבשרי אחזה אלוה", שאזכה לחזות אלהותך
 ולהשיג גדלתך ותברך, ולהכיר אותך בעולם הזה ובעולם הבא
 באמת ובאמונה שלמה כרצונך הטוב:

שפא: ובכן תעזרנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, ותזכנו
 לשבר תאות ממון מאתנו שלא יהיה לי שום תאוה ושום חמדה
 ושום השתוקקות לממון ונזכה להיות שונא בצע לשנא את

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקנו לומר מזהרני את זע"ל "עך צני מקוה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

זקן נתן ולא יעבור ע"י הוצאת נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַמָּמוֹן בְּתַכְלִית הַשְּׂנָאָה וְתַעֲזָרְנוּ בְּעֵת שְׂאָנוּ מְכַרְחִים לְעַסֵּק
בְּאַיִזָּה עֵסֶק וּמִשָּׂא וּמִתָּן, שְׂנֹזֶכָה לְעֲשׂוֹת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן בְּאַמוּנָה
שְׂלֵמָה וְנִקְיִים דְּבִרְיָנוּ תָּמִיד, וְלֹא נִחְלִיף וְלֹא נִשְׁנָה דְּבוּרְנוּ לְעוֹלָם
אֲפֹלוּ בְּשִׁבִיל הוֹן רָב וְכָל הוֹן דְּעֲלָמָא לֹא יוּכַל לְהַטּוֹת לְבָבְנוּ חַם
וְשָׁלוֹם מִן הָאֱמֶת וְהָאֱמוּנָה, לְשָׁנוֹת אִו לְהַחֲלִיף אִיזָה דְּבוּר
מִדְּבִרְיָנוּ חַם וְשָׁלוֹם וְכָכָל הַיּוֹצֵא מִפִּינוּ בְּשַׁעַת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן כִּן
נַעֲשֶׂה וְנִקְיִים תָּמִיד בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי בְּעוֹלָם וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
שְׂלֵא אֶהְיֶה נִבְהָל לְהוֹן וְלֹא אֶטְרִיד אֶת דַּעְתִּי לְרֹדֵף אַחַר הַפְּרָנְסָה
חַם וְשָׁלוֹם בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת וּבְטָרְחוֹת עֲצוּמוֹת חַם וְשָׁלוֹם רַק
תִּשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַטֵּעַ וְתַקְבֵּעַ בְּלִבִּי אֱמוּנָה וּבְטָחוֹן שְׁלֵם
בְּאֱמֶת וְאֶהְיֶה בּוֹטַח בְּה' לְבַד, וְאֲדַע וְאֶאֱמִין בְּאֱמֶת, כִּי לֹא מִמוּצָא
וּמִעֲרָבָב וּמִמְדַּבֵּר הָרִים כִּי לֹא בְּכַחוֹ יִגְבּוֹר אִישׁ וְאִין יִכָּלֵת כָּלֵל
בְּכַחֵי וְעֵצָם יָדַי לְעֲשׂוֹת חֵיל וְעֲשִׂירוֹת כָּלֵל, רַק הַכֹּל מֵאֲתָךְ לְבַד
”וְהָעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל” וְאֶאֱמִין בְּאֱמֶת
וּבְאֱמוּנָה שְׂלֵמָה שְׂאֵתָה יָכֹל לְהַזְמִין לִי פְּרָנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת בְּסִבָּה
קְלָה, בְּלִי שׁוּם יִגִּיעוֹת וּטְרָחוֹת וּטְרָדוֹת כָּלֵל וְלֹא אֶבְלָבֵל אֶת
מַחֲשַׁבְתִּי בְּשִׁבִיל טְרָדַת הַפְּרָנְסָה כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת חָזֵק בְּמַדַּת
הָאֱמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן בְּךָ יְתַבָּרֵךְ תָּמִיד:

שפב: רבוננו של עולם חום וחסני, והיה בעזרי, ומלטני והצילני
מתאות ממון שהיא עבודה זרה ממש ולא עבודה זרה אחת לבד,
כי אם שבעים עבודות זרות של כל השבעין אמות באשר גלית
לנו על ידי חכמיה האמתיים, שכל מי שנופל לתאות ממון חם
ושלום, כאלו עובד כל העבודות זרות של כל השבעין אמות, והוא
מפרש ומבדל מאמת ואמונה הקדושה מאור פני מלך חיים,
מאנפין נהירין ונתקשר בפנים חשוכין בסטרא דמותא חם ושלום,

בְּעֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה וְהוּא מָלֵא דְאָגוֹת וַיְגֹזְנוֹת תָּמִיד, וְכֹל יָמָיו
בְּעַם וּמְכַאֲוִבִים וְאִין לוֹ שׁוּם חַיּוֹת לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם
הַבָּא:

שפג: חום וְחַמֵּל עָלַי וְעַל זִרְעֵי וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְהֵצֵל
וּמִלֵּט אֹתָנוּ מִתְּאַוָּה רָעָה הַזֹּאת שֶׁל מָמוֹן אֲשֶׁר נִתְּפַשְׁטָה עִכְשָׁנוּ
מְאֹד בְּעוֹלָם בְּעֹנֹתֵינוּ וְתַגֵּן עָלֵינוּ בְּזָכוֹת צְדִיקֵי אֲמֶת, בְּרִית מְלַח
עוֹלָם, וְתִצִּילֵנִי בְּזָכוֹתֶם מִתְּאַוָּה זֹאת שֶׁל מָמוֹן וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת מֵאַתָּךְ שֶׁלֹּא יִבְלָה הַמָּמוֹן חַם וְשָׁלוֹם אֶת יָמֵי
חַיֵּינוּ וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְשִׁמַּע קוֹל צְעָקוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִים וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
וְלְמַעַן שְׂכִינַת עֲזֶךָ אֲשֶׁר נִדְּדָה בַּגּוֹיִם בְּעֹנֹתֵינוּ, וְלְמַעַן הַצְּדִיקִים
אֲמֵתִיִּים שֶׁזָּכוּ לְשִׁמְרַת הַבְּרִית בְּאֲמֶת וְלְשִׁבְרַת תְּאַוֹת מָמוֹן
בְּתַכְלִית וְשִׁמַּע קוֹל צְעָקַת הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צוּעְקַת
ק"ם [מֵאָה וְאַרְבָּעִים] קָלִיז, קָלִיז מֵרֵאשִׁי קָלִיז מִזְרוּעֵי, עַל אֱלוֹ
הַנוֹפְלִים לְעַבֹּדָה זָרָה זֹאת שֶׁל תְּאַוֹת מָמוֹן חַם וְשָׁלוֹם אֲשֶׁר שָׂם
תְּחוּבִים כָּל הָעַבֹּדוֹת זָרוֹת: